

kuźmicz

WIESŁAW KUŹMICZ

Wiesław Kuźmicz urodził się 2 stycznia 1946 roku w Warszawie. W 1964 roku rozpoczął studia na Wydziale Łączności (później Elektroniki) Politechniki Warszawskiej. Dyplom magistra inżyniera (z wyróżnieniem) otrzymał w 1970 roku. Po otrzymaniu dyplomu rozpoczął jako asystent pracę w Katedrze Elektroniki Ciała Stałego, która wkrótce weszła w skład Instytutu Technologii Elektronowej (obecnie Instytut Mikroelektroniki i Optoelektroniki) Politechniki Warszawskiej. Tam osiągnął kolejne etapy kariery naukowej: doktorat i stanowisko adiunkta (1974), habilitację (1986) i stanowisko docenta (1987), stanowisko profesora nadzwyczajnego (1993) oraz tytuł profesora (2000). W 1974 roku był inicjatorem powołania zespołu badawczego metod projektowania w mikroelektronice, którym kieruje do dziś. W latach 1990–1995 był kierownikiem Zakładu Mikroelektroniki w Instytucie Mikroelektroniki i Optoelektroniki Politechniki Warszawskiej. W 2001 roku pracował jako kierownik Zakładu Konstrukcji Układów i Systemów w Instytucie Technologii Elektronowej w Warszawie, po czym powrócił na stanowisko kierownika Zakładu Metod Projektowania w Mikroelektronice w Instytucie Mikroelektroniki i Optoelektroniki PW.

W 1977 roku odbył roczny staż przemysłowy w Naukowo-Produkcyjnym Centrum Półprzewodników. W latach 1984–1985 pracował na Carnegie Mellon University w Pittsburghu (USA) jako *visiting research associate*, następnie spędził na tej uczelni ponownie jeden semestr w 1989 roku jako *visiting associate professor*.

Zainteresowania naukowo-badawcze Wiesława Kuźmicza koncentrują się wokół problemów projektowania struktur półprzewodnikowych, a w szczególności struktur układów scalonych. W swoich pracach stara się przeplatać prace czysto badawcze z działalnością konstrukcyjno-projektową, a także z tworzeniem narzędzi komputerowego wspomagania projektowania przydatnych w praktycznej działalności inżyniera. Najważniejszym dotąd dokonaniem naukowym jest cykl prac opublikowanych w latach 1981–1987 dotyczących fizyki transportu nośników ładunku w krzemie. Prace te są do dziś często cytowane. Najważniejszym praktycznym wynikiem prac jest opracowany w latach 1987–1992 i nadal rozwijany system projektowania IMiOCAD. Jest on wykorzystywany w pracach badawczych, projektowych i w dydaktyce, a także został udostępniony kilkunastu uczelniom w Europie, USA, Kanadzie i Japonii. Oprogramowanie to posłużyło m.in. do wykonania w latach 1992–1997 kilkudziesięciu projektów układów scalonych, z których największy to układ cyfrowy przeznaczony dla CERN w Genewie, liczący około 350 tys. tranzystorów.

Wiesław Kuźmicz jest autorem około 80 publikacji przedstawiających wyniki oryginalnych prac badawczych oraz wielu innych opracowań, raportów i ekspertyz. Jest także autorem książki *Projektowanie analogowych układów scalonych*, której dwa wydania ukazały się w 1981 i 1985 roku, oraz podręcznika elektronicznego *Układy scalone* (wyd. 1, — 2004, wyd. 2 — 2006, wyd. 3 rozszerzone — 2010). Poczynając od 1987 roku wygłaszał

Słowa kluczowe

- przyrządy półprzewodnikowe
- mikroelektronika
- CAD

K

seminaria i wykłady zaproszone w kilkunastu zagranicznych uniwersytetach i instytutach badawczych. Jest recenzentem czasopism „IEEE Transactions on Computer-Aided Design” oraz „IEEE Transactions on Electron Devices”, recenzował liczne prace konferencyjne jako członek komitetów naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych, recenzuje granty dla KBN oraz dla Estońskiej Fundacji Nauki. Był członkiem Rady Naukowej Instytutu Technologii Elektronowej w Warszawie oraz Rady Naukowej Instytutu Systemów Sterowania w Katowicach, członkiem Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Jest członkiem IEEE.

Działalność dydaktyczna Wiesława Kuźmicza dotyczy fizyki przyrządów półprzewodnikowych oraz mikroelektroniki. W ostatnich latach postawił sobie, jako jeden z głównych celów, doprowadzenie do tego, aby umiejętność projektowania układów i systemów elektronicznych w postaci specjalizowanych układów scalonych (ASIC) stała się jednym z podstawowych elementów wykształcenia każdego inżyniera elektronika, tak jak w krajach technologicznie bardziej zaawansowanych od Polski. Opracował i prowadził w sumie 11 nowych wykładów (w tym jeden w USA). Był promotorem 9 pomyślnie zakończonych przewodów doktorskich (w tym 4 zakończonych wyróżnieniem), oraz opiekunem około 40 prac magisterskich. Jest także aktywny w edukacji na poziomie podstawowym i średnim oraz w popularyzacji nauki i techniki. W latach 1968–1977 opublikował około 20 artykułów popularnych w czasopiśmie „Młody Technik”. Współpracował z Wydawnictwami Szkolnymi i Pedagogicznymi przy opracowywaniu i ocenie podręczników szkolnych. W latach 1990–1991 współpracował z Ministerstwem Edukacji Narodowej w zakresie programu wprowadzania informatyki do szkół, opracował i prowadził wraz z zespołem letnie kursy informatyczne dla nauczycieli (1991–1992). Należy do grona członków-założycieli Społecznego Towarzystwa Oświatowego — pierwszej po 1989 roku i najpoważniejszej organizacji społecznej zakładającej i prowadzącej niepubliczne szkoły podstawowe i średnie. Był organizatorem i długoletnim członkiem władz szkoły podstawowej STO nr 9 w Warszawie.

W 1991 roku Wiesław Kuźmicz uczestniczył w nawiązywaniu pierwszych kontaktów polskiego środowiska naukowego z Komisją Europejską i od tej pory jest aktywnym organizatorem i propagatorem międzynarodowej współpracy z krajami Unii Europejskiej. Był współinicjatorem i kierownikiem w Politechnice Warszawskiej 5 projektów programu Copernicus. Był także organizatorem i koordynatorem 2 projektów w programie TEMPUS. Jest przedstawicielem Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych w konsorcjum EURO PRACTICE, w latach 1996–2000 pełnił funkcję pełnomocnika Dziekana Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych do spraw współpracy europejskiej. W latach 2001–2005 zorganizował i był koordynatorem europejskiego projektu edukacyjnego w zakresie mikroelektroniki REASON (5. Program Ramowy UE). Był kierownikiem w Politechnice Warszawskiej projektu zintegrowanego CLEAN w 6. Programie Ramowym UE. Od 2007 roku jest kierownikiem w Politechnice Warszawskiej projektów IDESA i IDESA-2 (7. Program Ramowy UE). Broszura jego autorstwa omawiająca zasady uczestnictwa w 5. Programie Ramowym UE została wydana przez Ministerstwo Gospodarki i szeroko rozpowszechniona w Polsce. Od 2000 roku jest ekspertem Komisji Europejskiej oceniającym wnioski projektowe i projekty w toku w kolejnych programach ramowych.

W latach 1988–1992 uczestniczył w pracach nad ustawą *O ochronie własności intelektualnej w dziedzinie projektów układów scalonych*. Był opiniodawcą tej ustawy dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. W latach 1996–2001 współpracował też z Departamentem Strategii Gospodarczej Ministerstwa Gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej. Był współautorem rządowego programu podnoszenia innowacyjności polskiej gospodarki przyjętego przez rząd w 2000 roku (ale nigdy niezrealizowanego).

Wiesław Kuźmicz jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci i wnuka. Posługuje się biegle językami angielskim i rosyjskim oraz biernie niemieckim. Do swych zainteresowań pozazawodowych zalicza wyprawy w odległe góry świata, muzykę klasyczną, fotografię.